

i Reglen lettere Arbejde end Mænd. Er det nu mere usundt for en Kvinde f. Eks. at sy paa Maskine i 10 Timer end for en Mand at være Smed i 12 Timer? Det er ret vanskeligt at afgøre. Der er en anden Ting, som ganske vist ikke kommer ind under denne Lov, men som jeg tror det var meget nyttigt at lovgive om. Det er den Maade, hvorpaa Folk bo her i Kjøbenhavn, navnlig hvad Arbejderne angaar. Men jeg skal komme tilbage til det, som er en af de Grunde, som gøre mig mest betænkelig ved denne Lov, og det er dette, at den kun omfatter Arbejderne i Byerne. Naar man ser hen til vor Industri, er det saaledes, at en stor Del af denne ikke eksisterer i Kraft af, at den danske Arbejder er snildere og dygtigere, eller at Arbejdsgiveren er mere intelligent end sin Kollega i Udlandet. Den eksisterer kun i Kraft af en uretfærdig Toldbeskyttelse, og naar man ser hen til den Tendens, der er oppe, og som i stærkere og stærkere Grad gaar ud paa at drage Arbejderne fra Landet til Byerne, og ser paa, at det i Virkeligheden er noget, der er meget lidt at gøre ved, og endelig ser hen til, hvor ulige bedre Arbejderne i Byerne ere stillede end Arbejderne paa Landet, tror jeg, man skal være noget varsom med at lovgive paa dette Omraade og bidrage til, at denne Strømning fra Land til By bliver stærkere og stærkere. Alle her vide, at det bærende Erhverv i Landet er Landbruget, og man ved ogsaa, at Forholdene for Arbejderne paa Landet ere langt, langt daarligere end for Arbejderne i Byerne. Naar man nu f. Eks. ser, hvad der bydes Kvinder ved Arbejde i Roemarkerne om Efteraaret eller med at luge Roer om Sommeren eller mange andre Ting, maa det tages i Betragtning, at det er et Arbejde, som er mange Gange strengere end Arbejdet i en Fabrik, som jo efter det foreliggende Lovforslag sker under tilstrækkelig Lys, Varme og Luft osv. Over for Landarbejderne bliver der altid lavet Undtagelseslove. Da vi lavede Ulykkesforsikringsloven, var det i en vis Retning en Undtagelseslov over for Landarbejderne. Denne Lov her er ogsaa en Undtagelseslov over for disse, og jeg tror, det er meget uheldigt. Jeg tror, som sagt, det vil bidrage til at forøge den Strømning, der gaar fra Land til By. Jeg vil ikke stille mig mod Loven i sin Helhed. Jeg tror, den indeholder mange gode Ting, som det kan være heldigt at faa gennemført, men jeg tror, at den i høj Grad trænger til at blive sigtet i et Udvalg.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det glæder mig at kunne begynde paa samme Maade som det ærede Medlem, der indledede Forhandlingen om denne Sag med at udtale en Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt dette Forslag. Jeg mener, at dette Lovforslag bør hilses med Glæde, ikke fordi der i Lovforslaget fremkommer ny Principper, Ting, der ere ukendte, at der trædes ny Veje, ny Baner, men fordi der i Forslaget indeholdes adskillige ret gode Fremskridt paa det Omraade, som Lovforslaget bevæger sig paa. Jeg siger, at Lovforslaget betegner ikke noget nyt Princip, heller ikke er det meget vidtgaaende, naar Talen er om, hvor langt det gamle Princip skal anvendes. Forslaget beskæftiger sig kun med Industrien og industriel Virksomhed. Det holder udtrykkelig Landbrug, Skovbrug og Fiskeri uden for sit Virksomhedsomraade. Det maa vel ogsaa under disse Omstændigheder siges at holde Søfarten udenfor, thi skønt det ikke udtrykkeligt er nævnt, vil man af Lovens Bestemmelser kunne se, at den ikke vil kunne finde Anvendelse paa Søfart. Altsaa, det er kun et forholdsvis lille Omraade, som man her bevæger sig paa i Forhold til samtlige Erhverv i vort Land, og inden for dette Omraade holder man sig ogsaa til det kendte, nemlig at man beskytter Børn, unge Mennesker og Kvinder. Med Hensyn til det sidste er der jo, som ærede Medlemmer ville se af Forslaget, og som ogsaa fremhævet af foregaaende ærede Talere, gjort et Fremskridt, hvilket fra den sidste ærede Talers Standpunkt maa synes at være et Tilbageskridt, nemlig at ogsaa Kvinders Arbejdstid er bleven begrænset, og at Natarbejde af Kvinder i de omhandlede Virksomheder bliver forbudt. Jeg kan ikke undlade med det samme at gøre den almindelige Bemærkning, at det jo er interessant for mig at høre paa, at de mange Argumenter imod en saadan Lovgivning, der hidtil ere blevne rettede imod mine Partifæller og mig, i Dag af den ærede sidste Taler ere blevne rettede mod selve Højres Minister. Det er egentlig ganske karakteristisk at se, hvorledes de Meninger, som vi Socialdemokrater repræsenterer, efterhaanden arbejde sig saa stærkt ind, at den højtærede Minister i visse Maader — det falder mig ikke et Øjeblik ind at beskyldte den højtærede Minister for at være Socialdemokrat — dog er bleven smittet af dem, saa at han maa staa for den samme Kritik, som Socialdemokraterne ellers maa staa for.